

at vi stadig væk i Fremskridtspartiet går ind for frihed, at vi faktisk også stadig væk går ind for et frit boligmarked, som det er blevet sagt så mange gange i løbet af i dag, og at vi går ind for frie markedsvilkår uden offentlige tilskud. Så går vi i øvrigt også ind for, at kommunerne selv skal have lov til at bestemme, hvad der skal ske.

Så alt i alt og meget kort sagt, Fremskridtspartiet kan ikke under nogen omstændigheder støtte dette forslag.

Poul Nødgaard (DF):

Dansk Folkepartis folketingsgruppe kan heller ikke støtte dette forslag. Jeg synes, det virker lidt underligt måske, hvis jeg må sige det med jævne danske ord, at vi skal se sådan et forslag i en tid, hvor vi taler så meget om at decentralisere og i den grad lade beslutningerne gå ud i systemet, i dette tilfælde til kommunalbestyrelserne. I det byråd, hvor jeg selv sidder, Ringsted Byråd, har vi ikke nogen problemer med det her. Det er noget, vi politisk helt selv finder ud af, og jeg kan ikke se, at vi har nogen brug for, at Folketinget, specielt ikke med SF i spidsen, skulle komme og diktere, hvordan vi skal forholde os kommunalpolitisk. Jeg forstår det ikke rigtig, for når man sådan følger SF's linje ude i landet, så er der ikke nogen, der skal bestemme over nogen her. Altså enhver bestemmer selv over sit hus. Men jeg synes, jeg ser mange forslag, bl.a. dette her, hvor SF ligesom vil gøre sig til dommer over, hvad der er godt i de enkelte kommuner. Der er trods alt stadig væk noget, der hedder kommunalt selvstyre, og det synes jeg vi skal bevare så længe som overhovedet muligt.

Med disse ord synes det vist at stå helt klart, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Villy Søvdal (SF):

Tak for debatten. Jeg skal først sige til boligministeren, at når vi genfremsætter forslaget nu, er det bl.a. for at komme regeringen til hjælp. Regeringens integrationsforslag har som hovederklæring i den offentlige debat, at nu skal vi sikre en bedre spredning ikke alene af indvandrere og flygtninge, men også af socialt svage danskere. Det forudsætter, at man har noget at sprede i forhold til, og derfor sagde vi, da vi hørte om regeringens integrationsforslag: Det er oplagt; det er i sand nød, man kender sine venner; det er nu, vi skal rykke ud, selv om

vi har foreslået det før. Derfor kommer forslaget nu.

Men det kommer også ud fra en vis irritation, skal jeg ikke lægge skjul på, over, at vi har kommuner, der i den grad er selvtilstrækkelige i denne debat, at man ikke alene opererer med at ville være skattelykommune, men også at ville være en kommune, der ved den måde, man tilrettelægger sin boligpolitik på, solidt sikrer sig aldrig nogen sinde at skulle deltage i det fælles ansvar over for de grupper i det her samfund, der har det skidt.

Jeg ved godt, at det måske er lidt utraditionelt at nævne kommuner ved navn, men jeg synes, det er dybt umoralsk, at vi har kommuner – som er fantastisk velhavende, som har en fantastisk stærk befolkning – der i et samfund, hvor vi i øvrigt diskuterer ansvar, er kendetegnet ved, at de lukker en cirkel om sig selv og siger: Helle for ikke at deltage i noget som helst med dem, der er besværlige. Det er specielt forargeligt i et område som hovedstadsområdet med de meget korte afstande, hvor sagen er, at i de kommuner, der opfører sig ordentligt ved at have et varieret udbud af boliger, ender stort set alle problemer. Det er grunden til, at vi fremsætter forslaget med de tre led.

Det ene er mindstegrænsen for almennyttige boliger, hvor boligministeren erklærede – og flere af ordførerne har også sagt det – at det er i modsætning til det decentrale princip. Og det er rigtigt. Hvis nu man iagttager, at det decentrale princip bliver brugt til konsekvent at unddrage sig det fælles ansvar, er der så ikke hos regeringen en smertegrænse i forhold til det? Hvis vi vil en spredning alvorligt, så er vi også nødt til at ville midlerne over for dem, der ikke vil deltage. Det er det, forslaget her er udtryk for. Det er også et svar til en række af de andre ordførere lige præcis på det punkt.

Muligheden for anvisningsret også til privat ejede udlejningsboliger har præcis den samme hensigt, nemlig at sikre den spredning, der ikke foregår i dag. Jeg er dybt bekymret over de udsigter, vi har til en bolig-mæssig polarisering i det her samfund, der betyder, at mennesker med problemer i stadig stigende grad staves sammen i de samme områder. Vi får ikke denne ansvarsdiskussion foldet ud, medmindre vi også får en bolig-mæssig spredning, der gør, at folk, der alle sammen har problemer, ikke bor samme sted.

Det er også et svar til fru Sonja Mikkelsen, der syntes, forslaget så spændende ud, men